

NYHETSBRÉV *INDIEN*

*Utgivet av Indienspecialisten EMPATUM
Engelbrektsgratan 39, 114 32 Stockholm.
Tel 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: www.empatum.se*

Nr 5 2014

**Utkommer 5 gånger per år
Tjugonde årgången**

INGENTING ÄR SIG LIKT

Den sociala och ekonomiska utvecklingen kommer att stärka den indiska demokratin. Så skriver tidskriften Economist (april 5, 2014) i en artikel som infördes före valet i Indien. Ett drygt årtionde av tillväxt och förbättrad levnadsstandard för många har resulterat i en mera krävande väljarkår. Men de sista sex åren har inte mycket hänt, tillväxten har legat på 5 % per år, inflationen har varit hög och regeringen har upplevts som ineffektiv. Allt detta har resulterat i ett missnöje med den då sittande Kongressregeringen.

Ta byn Kamalpur som exempel. Den ligger c:a 70 km utanför Delhi. Den har en nylagd asfaltväg, en rad små affärer och barberarstugor och gröna fält med vete. Lerhyddorna har börjat ersättas av hus i cement eller tegel. Många går omkring med mobiltelefon i handen. "Den är bra att ha om man har en flickvän" fnissar en tonårspojke. Kamalpur var tidigare en fattig, lantlig avkrok. Halvfärdiga cementstolpar kantar den nya vägen som förbinder byn med västra Uttar Pradesh. Många i lokalbefolkningen har slutat med jordbruk för att i stället sälja mjölk eller blommor till staden, eller hyra ut generatorer. Många arbetar i textilfabriker i Noida, en förort till Delhi. En lärare förklarar att före år 2004 var det få barn som gick i skola, framför allt inte flickor. Nu vill ingen försörja sig på jordbruk längre, så alla vill få en utbildning och ta arbete i staden. Arbetstillfällena är det största problemet.

De flesta i Kamalpur är muslimer, vilket har fått Kongresspartiet att hoppas på deras röster. Men ingen intresserar sig för partiets vallöften om olika välfärdsprogram, subventionerat ris eller statliga sysselsättningsprogram. "Det där fungerar aldrig", säger en av byborna, "det enda som fungerar är arbetstillfällena". Ekonomisk utveckling och "riktiga" arbeten är bättre än subsidier och välfärdsprogram. De som har fått det bättre klagar numera på trafikstockningar på vägen in till Delhi, i stället för på de dåliga regnen.

Alla är otåliga och vill få det bättre snabbt. BJP anses av de allra flesta, både hinduer och muslimer, kunna leverera detta. Man börjar ställa hårdare krav på politiker, vilket medför att de som är inkompetenta slås ut. Väljarkåren har blivit yngre, är bättre utbildad och har fått mer pengar. Kast och religion spelar fortfarande en stor roll, men tendensen är att den minskar. Kvinnornas valdeltagande ökar markant, och de röstar också i högre grad självständigt från männen. Partier, som förut knappast brydde sig om kvinnorna, talar idag om "kvinnors angelägenheter" och har bilder av kvinnor på sina valaffischer.

Många bybor tar emot pengar från söner och bröder som arbetar i en stad. Men dessa stadsbor påverkar byarna även på andra sätt. De tar med sig nya värderingar, nya produkter som t.ex. mobiltelefoner, tidningar och tidskrifter och mycket annat hem till byn. Den engelskspråkiga Times of India rapporterar en ökad spridning ute i byarna.

TV och tidningar har bidragit till att Indien "växer ihop". Väljarna är betydligt bättre informerade om vad som händer i andra delar av Indien och om allindiska trender. Just nu är alla medvetna om att "Modi-trenden" är något som sveper över hela Indien, och om hur framgångsrikt hans styre har varit i Gujarat.

I en lång analys i Hindustan Times (10 nov 2014) hävdas det att minnena av Gandhi och Nehru har sjunkit undan. Mahatma Gandhi är fortfarande en nationell symbol främst p.g.a. av sina insatser i frihetskampen mot engelsmännen samt för

forts sid 2

BREV FRÅN INDIEN

Nyhetsbrevets redaktör befinner sig just nu i Indien, närmare bestämt i Cochin. Som Sveriges konsul i Mumbai, Fredrika Ornbrant, flera gånger har påpekat inträffar det tvära kast i opinionen. Just nu är det en mycket optimistisk och positiv stämning.

Kerala, där Cochin ligger, styrs av en Kongressregering som har ett mandats övervikt. Det tycks fungera överraskande bra. Byggandet av metrotåget (en "tunnelbana" som går upphöjd över husen) fortskrider enligt tidtabellen. Då och då firas hemvändande sjöman som suttit fångna hos somaliska pirater eller sjuksköterskor som fastnat i de olika konflikterna i Mellanöstern.

Indiska sjöman som sitter fångna hos somaliska pirater är en relativt stor fråga. Anledningen är att Indien är det enda land som intagit en hård attityd till piraterna. Samtliga pirater som fångats av indiska flottan har satts i fängelse i Mumbai. Just nu finns 190 pirater i Mumbai, och detta har gjort piraterna i Somalia ursinniga.

Trots att valet och maktskiftet skedde relativt nyligen verkar de gamla politikerna, Manmohan Singh, P. Chidambaram m.fl nästan helt bortglömda. Ibland skymtar de vid någon ceremoni, och ibland kallar Sonia Gandhi olika kongressledare till sammanträde för att dryfta varför det går så dåligt för partiet. Protesterna mot BJP-regeringens politik är få och lama. Mr Modi å andra sidan har rivstartat med en del reformer samt ett flertal statsbesök, bl.a. i Japan, USA och Australien. Han har också tagit emot Kinas president Xi Jinping på besök i Indien, ett besök som fördunklades något av att kinesiska soldater samtidigt gick över gränsen in i Ladakh.

Mr Modi väntas besluta att statstjänstemän måste komma till sina kontor redan kl 9 på morgonen samt arbeta på lördagar. Trots att något beslut ännu inte har fattats så har många redan börjat tillämpa dessa regler.

KLASSISK FLÖJTKONSERT

Den 19 september hölls en liten konsert på Indiska Ambassörens residens. Det var en sydindisk klassisk flöjtkonsert, där **Shantala Subramanyam** spelade flöjt, **Akharai Sornataha** violin och **Akshay Anantapadmanabhan** mridangam. Det var en fantastisk konsert, och redaktören tyckte att Shantala mycket väl kan mäta sig med Hariprasad Chaurasia, som spelar klassisk nordindisk flöjt.

Shantala har en egen hemsida - www.shantalafute.com - där man kan lyssna lite på henne.

Betraktelse över indisk klassisk musik.

Vi kan inte motstå frestelsen att åter publicera en betraktelse över indisk klassisk musik:

Man sätter sig tillrätta i fåtöljen, slår upp den där tidskriften som man har dröjt alldeles för länge med att läsa, och sätter på CD-spelaren. Musiken börjar strömma mot en, sakta och dröjande. Man börjar läsa, musiken finner sin rytm och tempot ökar en aning. Indisk klassisk musik har en atmosfär av oändlighet över sig: Rummet gränslöst och världsrymdens ofattbarhet, tidens oändlighet. Tiden har varken början eller slut, precis som vår egen existens är den obegränsad. För det otränade örat låter indisk musik klagande, men det är den inte, däremot håller den en distans till vardagslivet, den vill få oss att lyfta över vardagens bekymmer. Visst är de fultiga, våra bekymmer, om man tänker på tillvarons storhet. Tankar, känslor, bekymmer, glädjeämnen, våra hela liv, kommer och går - och kommer tillbaka. Så har det varit och kommer att vara i all evighet. Människan har funnits i några miljoner år, vad är då mitt liv? Vem kommer att minnas mig om två hundra år? Musiken böljar fram och tillbaka, tempot ökar och saktar av om vartannat, nu saktar den... nu är det kanske slut... hoppas inte... Ja! Det fortsätter... Musiken vill leda oss till sanningen med hjälp av *rasa*, hänryckning. Därför betraktas de stora musikhästarna i Indien också som gurus, religiösa lärare.

Indisk musik är cyklisk, den börjar långsamt och slutar långsamt. Om man snabbt spelar ragan (musikstycket) ännu en gång bildar den en cirkel som man skulle kunna fortsätta att upprepa i all oändlighet, precis som återfödelseernas kretslopp. Livet, tiden och tillvaron är oändliga helt enkelt därför att de står stilla. Tidens rörelse är en illusion, som musiken vill hjälpa oss att genomskåda.

Så går tankarna alltmedan man följer med i musikens nyanser. Musiken får en på något sätt att lyfta. Lyssnandet är dessutom förenat med en intensiv njutning, men man måste lyssna noga, indisk musik lämpar sig inte som bakgrundsunderhållning. Nu saktar tempot, tonerna ebbar ut - det blir tyst.

Man reser sig, stänger av ljudanläggningen, släcker i rummet och går till sängs. I sovrummets mörker känner man fortfarande ragan inom sig.

Kvar i vardagsrummet ligger tidskriften.

SVERIGE INLEDDE NY POLITIK

Kommer ni ihåg att Indiens nye premiärminister, Narendra Modi, bojkottades av USA och EU då han var chefsminister i Gujarat? Detta p.g.a. hans påstådda roll i kravallerna i Gujarat år 2002. Han har anklagats för att ha spelat en aktiv roll i kravallerna, men inga bevis har någonsin presenterats för detta. Mr Modi har dessutom friats av en domstol och en undersökningskommission. Samtidigt blev Mr Modis styre i Gujarat alltmer framgångsrikt och många företag både från EU och USA men också från andra länder, startade olika projekt och gjorde affärer i Gujarat. Bojkotten

tedde sig alltmer bisarr.

Så år 2008 beslutade sig Danmarks och Sveriges ambassadörer i Indien, Ole Poulsen resp Lars-Olof Lindgren för att kontakta Mr Modi i Gujarat. "Det är vår uppgift att ha kontakt med alla åsiktsriktningar och viktiga personer i Indien. En bojkott tjänar ingenting till." Men eftersom alla i EU inte höll med, väntade man tills Sverige inte längre var ordförande för EU innan Lars-Olof Lindgren ledde en delegation av afärsmän till Gujarat.

År 2011 var den nye danske ambassa-

forts från sid 1

formuleringen av *ahimsa* och *satyagraha*, men knappast för sin ekonomiska politik. Nehru, som hittills också har suttit på en piedestal, har nu posthumt allt oftare fått sin ekonomiska politik samt sin utrikespolitik - främst gentemot USA och Kina - kritiserad. Indierna idag är inte intresserade av en rättvis distribution av fattigdom, och man ser inte längre bakåt på gångna tiders politiska mästare som Gandhi och Nehru, utan man ser framåt och vill ha ekonomisk utveckling och tillväxt. Detta har drabbat Kongresspartiet. Rahul Gandhi kan inte längre leva på sitt namn och på sina förfäder Motilal, Jawaharlal, Indira eller Rajiv, utan han måste visa att han och Kongresspartiet under honom, själva, kan prestera något. Och det har han inte lyckats med, konstaterar Hindustan Times. Tidningens slutkläm är: Vare sig man gillar det eller inte, så är det Mr Modi majoriteten ser upp till med hopp om en bättre framtid.

Alltså, tendensen är att väljarna ställer högre krav på politikerna, politikernas prestationer är viktigare än deras grupptillhörighet, utveckling och ekonomi är viktigare än religiösa och emotionella frågor, väljarna röstar i högre grad efter eget gottfinnande. Man ser framåt och är beredd att pröva nya krafter.

Detta Nyhetsbrev aviseras till 2.221 mottagare. Därtill kommer de som själva hittar Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.

dören, Freddy Svane, med vid invigningen av en dansk fabrik i Gujarat. Vid detta tillfälle mötte han Mr Modi. De samtalande mycket om energifrågor, vilket ligger Mr Modi varmt om hjärtat. "Vid alla mina möten med Mr Modi har jag tyckt att han är eftertänksam och seriös och mycket resultatintriktad", säger Freddy Svane. Senare, när Mr Modi efterträddes av Anandiben Patel som chefsminister var Svane en av få inbjudna utländska diplomater.

År 2012 följde Tyskland, Frankrike och England efter, samt slutligen USA då Mr Modi hade blivit premiärminister. Bojkotten av Mr Modi är numera bortglömd - och ingen vill bli påmind om den.

SIKH-TEMPEL I STOCKHOLM

Visste ni att det finns ett sikh-tempel, en gurudvara, i Stockholm? De flesta av Nyhetsbrevets läsare känner säkert till sikhernas huvudtempel Gyllene Templet i Amritsar, eller Bangla Sahib i New Delhi, inte så långt från Connaught Place.

Men det finns alltså ett sikhiskt tempel, Gurudvara Sangat Sahib, i Stockholm, på Dymmelkärrsvägen 23 i Tullinge. Telefon 08-778 14 14.

Söndagen den 1 juni bjöds allmänheten in till informationsträff, ceremoni och mat. Alla större sikhiska tempel serverar gratis mat till envar. Så ca 70 personer, ungefär hälften sikh, samlades och fick först en smörgås och ett glas saft, därefter ett föredrag av professorn i Indologi vid Uppsala Universitet *Heinz Werner Wessler* och prästen Darshan Singh. Därefter reciterades ur Sikhernas heliga bok Guru Granth varpå de närvarande fick *prasad*. Sedan följde en kort diskussionsstund och därefter serverades en måltid.

VI fick en kort beskrivning av sikhernas tio gurus, lärare. Den första var grundaren guru Nanak (1469-1539) och den siste var Govind Singh (1666-1708). Därefter har boken, Guru Grant Sahib, varit sikhernas guru. Sikherna är monoteister och anser att Gud är allerstädes närvarande. De tror på lärorna om karma och återfödelse. Termen gurudvara betyder ordagrant "ingång till läraren", men översätts kanske bäst med tempel.

Templet är inrymt i en villa med en trädgård. Grannarna har av och till varit oroliga för buller och matos, fast några verkliga fall av störningar har aldrig inträffat. Den vegetariska maten luktar inte så mycket, och några böneotrop, klockringningar eller fester utomhus förekommer inte. Ceremonierna sker inomhus och låter inte mer än en normal stereoanläggning.

Som alltid i gurudvaras var stämningen mycket trevlig och avspänd. Sikherna gillar att man besöker deras gurudvaras och de vill gärna berätta om sin religion. Gurudvaran är öppet på söndagar mellan kl 10 - 14, övriga tider kan man besöka gurudvaran efter överenskomelse.

www.sikh.se/

<http://www.worldgurudwaras.com/swedden/gurdwara-sangat-sahib-stockholm>

Bokrecension:

POSITIVT OM MR MODI

Centrestage - Inside the Narendra Modi Model of Governance, Uday Mahurkar. Random House India, 2014. xxvii + 194 sidor. ISBN 978-81-8400-514-1.

Författaren är uppenbarligen en varm anhängare av Indiens nye premiärminister Mr Narendra Modi, och boken har starka panegyriska drag. Men inte desto mindre är den intressant att läsa, framför allt med tanke på att Mr Modi har de flesta journalister och alla i den intellektuella klassen emot sig.

I boken skrivs inte mycket om hurdan Mr Modi är personligen, men däremot om hans olika projekt. Och de är många, bl.a. lyckades han få ordning på el-situationen i Gujarat, som numera nästan aldrig har några strömavbrott. Hans första åtgärd var att bekämpa den omfattande stölden av elektricitet som ägde rum, genom att främst bönderna tjuvknopplade ledningar till kraftledningarna. Kampanjen mot detta var inte populär och eftersom delstatsvalen närmade sig råddes Mr Modi av sina medhjälpare att inställa kampanjen. Men Mr Modi gav sig inte. "Hur kan jag inställa kampanjen, det skulle betyda att vi tolererar elstöld!" Men däremot förde han en omfattande dialog med bönderna som så småningom accepterade att elstölder är av ondo. Likadant försedde hans regering bönder med nya elanslutningar på villkor att bönderna använder droppbevattning - ett annat av hans projekt.

Detta är nog ganska typiskt för Mr Modi. Han är envis, han har visioner och han är inte onödigt opportunistisk. Dessutom har han uppenbarligen en tendens att följa upp sina olika projekt och att själv åka runt och inspektera personligen. Dessutom har han uppenbarligen varit skicklig - och kanske haft lite tur - med att välja medhjälpare.

Detta egenskaper kanske låter triviala, men har hittills inte varit så vanliga bland indiska politiker: visioner, att våga gå emot tillfälliga opinioner, att följa upp sina projekt, samt att personligen kontrollera hur de fungerar. Mr Modi beskylls ofta för att inte delegera, men i boken får man intrycket att han gör det ganska mycket. Dessutom har Mr Modi en annan egenskap, som inte heller är så vanlig bland indiska politiker: han är en bra talare, och han informerar sig i förväg om lokala problem samt talar om dessa när han reser runt.

Enligt boken har Mr Modis regering lyckat få ner korrruptionen i Gujarat till att vara nästintill obefintlig. Detta har han gjort inte i första hand genom propagandakampanjer eller att sätta fast mutkolvar, utan genom att förenkla administrationen, och införa IT och automatiska processer.

Kravallerna år 2002 nämns nästan inte alls och författaren ägnar ingen energi åt att försöka rentvå Mr Modi. Däremot anför han, aningen pliktskyldigt, klander mot Mr Modis sätt att sköta Gujarats del av Narmadaprojektet. I början försummade han det och såg inte till att det sköttes av kompetent personal, men senare, omkring år 2010, tog han tag i det.

Boken behandlar inte frågan om hur Mr Modi kan tänkas genomföra liknande reformer i hela Indien. Ett problem för honom är naturligtvis att delstaterna bestämmer mycket av allt detta som Mr Modi har gjort - annars hade han ju inte kunnat göra det i Gujarat. Och delstaterna kan tänkas sätta sig på tvären.

Boken är läsvärd, men kanske lite långrandig. Den rekommenderas för alla som är intresserade av att läsa något positivt om Mr Modi och som samtidigt har sömnproblem!

PARLAMENTSLEDAMÖTERNAS LÖNER

Visste ni att en indisk MP, dvs en riksdagsledamot i centralparlamentet i New Delhi har en lön på INR 50.000. Därtill kommer en månatlig "valkretstillägg" på INR 40.000 och ett traktamente på INR 2.000 per dag. Till detta kommer gratis bostad i New Delhi under mandatperioden, gratis förstaklass resor på tåg även för make/maka. Efter karriären får MP:n en pension på INR 20.000 per månad.

Det ovannämnda valkretstillägget skall användas till resor till och inom valkretsen, samt mindre utgifter MP:n kan ha i valkretsen som t.ex. representation m.m.

Bokrecension:

TRÅKIG OCH POLITISKT KORREKT

The Hindus - An Alternative History av Wendy Doniger. Penguin Press, 2009. ISBN 978-1-101-02870-4. Exemplet nedladdades som pdf-dokument .

Detta är den bok som tidigare i år vålade en viss uppståndelse därför att organisationen *Shiksha Bachao Andolan Samiti* under ledning av Dinanath Batra fick Penguin India att under hot om demonstrationer och stämning "frivilligt" dra tillbaka upplagan. Detta därför att boken ansågs skymfa hinduismen.

Det var därför inte utan en viss upphetsning som redaktören satte tänderna i denna 899 sidor långa tegelsten. Men upphetsningen varade inte länge. Boken är skriven på en komplicerad prosa med en massa inskjutna satser, reservationer, samt hänvisningar till typiskt amerikanska företeelser och personer som t.e.x Shirley McLaine.

I början tas den ganska fäniga (se Nyhetsbrev 2/2004) diskussionen upp om hinduismen överhuvudtaget existerar. Därefter börjar den historiska exposén med kontinentalförskjutningen. Någon sammanhängande historieskrivning är det dock inte fråga om. Trots en relativt lång exposé över Induskulturen fick redaktören inte reda på något nytt - utom att det fanns taxar i Induskulturen!

Författaren redogör utförligt för Manu och hans lagar (Manusmriti) och vad

de innehåller om kvinnor. Något motvilligt konstaterar hon att Manusmritis uppfattning om kvinnor inte är allernärstående inom hinduismen. Hon gillar inte Guptariket - oklart varför - och hon kritiserar den kinesiske pilgrimen Faxian som besökte Guptariket därför att han skriver att indierna inte dödar och inte dricker alkohol. "Han blandar ihop ideal med verklighet" skriver Doniger, som tydligen anser sig veta bättre än Faxian hur det gick till i Guptariket.

Man anar att Doniger står på de fattigas, de förtrycktas och på kvinnornas sida och att hon tar ställning mot "imperialism". Hon påpekar då och då att de heliga skrifterna inte skrevs av de fattiga eller av stambefolkningar - eller ens av kvinnor. Men trots denna anti-imperialistiska och politiskt korrekta hållning så kommer hon med de gamla koloniala missionärspåståendena att karma är ett orubbligt, förutbestämt öde och att reinkarnationsläran gör att indierna inte kan döda en insekt därför att den kan vara ens farmor! Detta är generande svagt för en antikolonial Indienexpert! Dessutom stavas hon änkebränning på det gamla engelska sättet, "suttee", samtidigt som hon stavas gudinnan "Sati" och även begreppet "ädel kvinna" "sati". En oiniti-

erad läsare kan tro att "Suttee" och "sati" är olika ord på sanskrit.

Ingenstans beskrivs hinduismen eller ens enskilda läror eller företeelser på ett sammanhängande sätt. Allt dissekeras och analyseras. I ett ganska långt kapitel om bhakti beskrivs ingenstans vad bhakti är. Det är som om en bok om kristendomen skulle ha kritiska analyser om frälsningen, predestinationsläran, Jesu frälsningsdöd på korset m.m. utan att beskriva kristendomen eller ens de nämnda företeelserna. En sådan bok kan vara intressant endast för den specialintresserade.

Efter att ha kämpat hela sommaren med boken, så konstaterar redaktören att han inte har lärt sig något nytt - utom det där med taxarna. Boken är knagglig och tråkig, och man undrar om Dinanath Batra verkligen har läst hela boken? Det finns ingenting som skymfar hinduismen i den, men den har en sorts kolonial och/eller kristen (eller möjligen vänsterintellektuell) vonoben-attityd. Att bannlysa boken är naturligtvis både fel och löjligt. Den förtjänar inte den extra uppmärksamhet och spridning på internet som detta medförde. Den förtjänar ingen uppmärksamhet alls.

KLYFTAN MELLAN KINAS OCH INDIENS MILITÄR ÖKAR

Den 5 mars 2014 tillkännagav Kina sin största ökning av militärbudgeten på tre år, nästa års budget uppgår till 130 miljarder dollar. Detta är en ökning med 18 miljarder dollar från året innan.

I februari 2014 annonserade Indien en ökning av militärbudgeterna med 10 %, men rupiens försvagning gör att de reella militärbudgeterna minskar med till 36,2 miljarder dollar från 37,5 miljarder året innan.

"Klyftan mellan Kinas och Indiens militära kapacitet ökar", varnade brigadier Arun Sahgal, chef för Forum för Strategiska Initiativ i New Delhi. "Denna asymmetri beror på kineserna dels har en stark ekonomi, dels en klar plan för sin militära upprustning". Kinesiske premiärministern Li Keqiang sade att Kina måste ha en samordnad militär beredskap för alla eventualiteter, att man måste anskaffa och utveckla högteknologiska vapen, att Kinas försvar av landgränser, luftrum och kustlinjer måste stärkas, och att krigsförberedelser måste vara ständigt aktuella".

SKALL DU BARA RESA TILL DELHI?

OK. DU BEHÖVER INTE FLYGA MED OSS OM DU INTE VILL! *

Men skall du resa någon annanstans, t.ex.

Amritsar, Ahmedabad, Mumbai, Goa, Kolkata, Hyderabad, Bangalore, Thiruvananthapuram, Kochi, Chennai och Kozhikode samt Kathmandu eller Colombo.

DÅ SKALL DU FLYGA MED OSS!

Endast ett byte från Sverige!

Du kan flyga ut till en ort och tillbaka från en annan.

Från Skandinavien flyger Qatar Airways dagligen med den senaste, modernaste och mest miljövänliga flygplansmodellen, Dreamliner B787.

Vi är bäst - men inte dyra!

www.qatarairways.com Tel 08-402 00 80

*) Fast det är klart: vill du resa en måndag, onsdag, fredag eller söndag så bör du flyga med oss!